

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. septembra 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof – Nemecko) – Centro di Musicologia Walter Stauffer/Finanzamt München für Körperschaften

(Vec C-386/04) ⁽¹⁾

(Voľný pohyb kapitálu — Daň z príjmov právnických osôb — Oslobodenie príjmov z prenájmu — Podmienka rezidencie — Nadácia súkromného práva uznaná za všeobecne prospešnú)

(2006/C 281/13)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Centro di Musicologia Walter Stauffer

Žalovaný: Finanzamt München für Körperschaften

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Bundesfinanzhof – Výklad článku 52 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 43 ES), článku 58 Zmluvy ES (teraz článok 48 ES), článku 59 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 49 ES) a článku 73 b Zmluvy ES (teraz článok 56 ES) – Vnútroštátna právna úprava v oblasti dane z príjmov právnických osôb – Oslobodenie všeobecne prospešných nadácií súkromného práva, ktorým plynú vnútroštátne príjmy z prenájmu pozemkov, pod podmienkou, že tieto nadácie sú rezidentmi

Výrok rozsudku

Článok 73 b Zmluvy v spojení s článkom 73 d Zmluvy sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje, ak členský štát, ktorý od dane z príjmov právnických osôb oslobodzuje príjmy z prenájmu plynu na vnútroštátnom území nadáciám s neobmedzenou daňovou povinnosťou uznaným za všeobecne prospešné, ak sú usadené v tomto štáte, odmietne poskytnúť to isté oslobodenie pre príjmy rovnakého druhu všeobecne prospešnej nadácii súkromného práva len z dôvodu, že vzhľadom na to, že je usadená v inom členskom štáte, má na jeho území len obmedzenú daňovú povinnosť.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. septembra 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Nemecko) – i-21 Germany GmbH (C-392/04), Arcor AG & Co. KG (C-422/04)/Spolková republika Nemecko

(Spojené veci C-392/04 a C-422/04) ⁽¹⁾

(Telekomunikačné služby — Smernica 97/13/ES — Článok 11 ods. 1 — Poplatky za individuálne licencie — Článok 10 ES — Prednosť práva Spoločenstva — Právna istota — Právoplatné správne rozhodnutie)

(2006/C 281/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: i-21 Germany GmbH (C-392/04), Arcor AG & Co. KG (C-422/04)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Bundesverwaltungsgericht – Výklad článku 10 ES a článku 11 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/13/ES z 10. apríla 1997 o spoločnom rámci pre všeobecné povolenia a individuálne licencie v oblasti telekomunikačných služieb (Ú. v. ES L 117, s. 15) – Poplatok uložený podnikom, ktoré sú držiteľmi individuálnych licencií, ak sa pri výpočte jeho výšky vychádzalo zo všeobecných administratívnych nákladov regulačného orgánu spojených s využívaním týchto licencií na obdobie 30 rokov

Výrok rozsudku

1. Článku 11 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/13/ES z 10. apríla 1997 o spoločnom rámci pre všeobecné povolenia a individuálne licencie v oblasti telekomunikačných služieb [neoficiálny preklad] odporuje uloženie poplatku za individuálne licencie, ak sa pri výpočte jeho výšky vychádzalo zo všeobecných administratívnych nákladov regulačného orgánu spojených s využívaním týchto licencií na obdobie 30 rokov.

2. Článok 10 ES v spojení s článkom 11 ods. 1 smernice 97/13 ukladá vnútroštátnemu súdu povinnosť posúdiť, či právna úprava, ktorá je jasne v rozpore s právom Spoločenstva, akou je právna úprava, o ktorú sa opierajú rozhodnutia o uložení poplatku vo veci samej, je zjavne protiprávna v zmysle príslušného vnútroštátneho práva. Ak je tomu tak, je vecou tohto vnútroštátneho súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa jeho vnútroštátneho práva vyplývajú, pokiaľ ide o zrušenie týchto rozhodnutí.

(¹) Ú. v. EÚ C 273, 6.11.2004.
 Ú. v. EÚ C 284, 20.11.2004.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. septembra 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret – Dánsko) – Laserdisken ApS/Kulturministeriet

(Vec C-479/04) (¹)

(Smernica 2001/29/ES — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti — Článok 4 — Právo šírenia — Pravidlo vyčerpania práva — Právny základ — Medzinárodné dohody — Politika hospodárskej súťaže — Zásada proporcionality — Sloboda prejavu — Zásada rovnosti — Články 151 ES a 153 ES)

(2006/C 281/15)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Laserdisken ApS

Žalovaný: Kulturministeriet

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Østre Landsret – Platnosť a výklad článku 4 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/01, s. 230) – Vyčerpanie práva výlučne prvým predajom alebo iným prevodom vlastníctva v rámci Spoločenstva zo strany nositeľa práva alebo s jeho súhlasom – Dovoz DVD s kinematografickými dielami z tretích štátov

Výrok rozsudku

1. Preskúmaním prvej prejudiciálnej otázky nebola odhalená žiadna skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť článku 4 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti.
2. Článok 4 ods. 2 smernice 2001/29 treba vykladať tak, že neprišťa také vnútroštátne ustanovenia, ktoré zakotvujú vyčerpanie práva na šírenie originálu alebo kópií diela, ktoré bolo uvedené na trh mimo Európskeho spoločenstva nositeľom práv alebo s jeho súhlasom.

(¹) Ú. v. EÚ C 31, 5.2.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14. septembra 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het bedrijfsleven – Holandsko) – J. Iob/Productschap Zuivel

(Vec C-496/04) (¹)

(Mlieko a mliečne výrobky — Priamy predaj — Referenčné množstvo — Prekročenie — Dodatočný poplatok za mlieko — Povinnosť výrobcu viesť „skladové“ účtovníctvo — Článok 7 ods. 1 a 3 nariadenia (EHS) č. 536/93 — Dodatočné vnútroštátne opatrenia — Právomoc členských štátov)

(2006/C 281/16)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Účastníci konania vo veci samej

Žalobca: J. Iob

Žalovaný: Productschap Zuivel

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – College van Beroep voor het bedrijfsleven – Výklad článku 7 ods. 1 písm. f) a ods. 3 nariadenia Komisie (EHS) č. 536/93 z 9. marca 1993, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá pre uplatňovanie dodatočného poplatku za mlieko a mliečne výrobky [neoficiálny preklad]